

heller ikke det slaar helt til, at den Forhandling, som var bleven ført her, ikke har givet det ærede Medlem nogen Anledning til at misbillige Albertis Adfærd. Det fremgaar af det Brev til Vælgerne, som det ærede Medlem senere udstedte, en Redegørelse, hvori der staar noget derom, det er den med de milde Blikke. I den Redegørelse staar der — jeg henholder mig her til den ærede Ordfører for Flertallet, der refererede den her i Tinget —, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) ikke fandt Justitsministerens Forsvar fuldt fyldestgørende. Se, det havde været noget helt andet, hvis det ærede Medlem den Dag som Konseilspræsident var staaet op her i Tinget og havde sagt, at han fandt ikke, at Justitsminister Albertis Forsvar var fuldt fyldestgørende, og at ganske vist fandt han ikke, at den Forhandling, som blev ført her i Tinget, var af den Beskaffenhed, at den fældede ham, men han maatte jo nok indrømme, at der kunde være et eller andet ved hans Administration, som han misbilligede, for f. Eks., som det ærede Medlem udtalte her i Tinget, ogsaa den 5. Oktober, havde Landbrugslotteri-Koncessionen „vakt Misstemning hos mig“ — hos det ærede Medlem for Ringkøbing — „og hos nogle af mine Kolleger“. Altsaa, paa det Tidspunkt havde Albertis Administration vakt Misstemning hos det ærede Medlem fra Ringkøbing, og han fandt Albertis Forsvar ufyldstgørende. Men dette fremgik i Sandhed ikke af de Ord, det ærede Medlem udtalte her i Salen den Gang, tværtimod. De Ord var af den Virkning, at de for Flertallet her i Tinget var en Betryggelse for, at der ikke var noget i Vejen med Alberti. Af den Grund fastholder jeg, hvad jeg tidligere har udtalt, at det ærede Medlems Ord for mig ikke i den Forstand staar fuldt til Troende siden den Tid.

Jeg skal dertil føje, at under Forsettelsen af Forhandlingen den 5. Oktober blev det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) spurgt af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), om der ikke i Ministeriet var blevet protesteret imod Laanet af de 1½ Mill. Kr. Det ærede Medlem kom til paa et Sted i sin Tale at spørge, om der var protesteret mod Udbetalingen. Saaledes som det staar for min Erindring, var dog Forespørgselen holdt ganske i Almindelighed. Det ærede Medlem for Ringkøbing^s Amts

1ste Valgkreds svarede imidlertid, at der ikke var protesteret af nogen Embedsmand mod Udbetalingen af de 1½ Mill. Kr. Da Laanet var stiftet i Maj Maaned og Udbetalingen fandt Sted i Begyndelsen af Juni, saa er det ganske naturligt, at der ikke var nogen Embedsmand, der protesterede mod Udbetalingen. Sagen var jo afgjort i Maj. Jeg gjorde opmærksom derpaa, og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), gentog sin Forespørgsel, kom forøvrigt, erindrer jeg, ved en Fejltagelse atter til at sige: ved Udbetalingen, men nu var Sagen jo klar, og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) maatte da svare: Ja, det indrømmer jeg, mod Stiftelsen af dette Laan blev der protesteret af en Embedsmand i Finansministeriet. Det var selvfølgelig af Statsgældsdirektøren, den eneste Embedsmand, som vil kunne have Anledning til at udtale sig herom. Fra hans Side blev der gjort Indvending. Dette betegnede jeg den Gang som at stille sine Ord paa Skruer, og den Betegnelse fastholder jeg, det ærede Medlem satte den Dag sine Ord paa Skruer. Det er det, jeg har sigtet til, naar jeg nævnede den 5. Oktober. Det er en beklagelig Dag for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), men derved kan jeg jo intet gøre, og naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds ønsker at debattere den Dag og dens Begivenheder med mig, saa maa jeg jo gøre det.

Det ærede Medlem spurgte mig, om hvem der her i Tinget kunde have noget at dølge i alle disse Bankaffærer. Jeg maa dertil sige, at en Mand, der har fungeret som Finansminister i 6 Uger uden at forelægge noget Lovforslag om Bankgarantiens Udvidelse, staar ikke helt heldig i denne Sag. Om han har noget at dølge eller ikke, kan jeg ikke med Bestemthed vide, saa længe Sagen ikke er undersøgt, men han er impliceret i Sagen, han er Part i den, og ingen kan paa Forhaand vide, hvorledes han er impliceret i den, og hvordan han vil blive Part i den Sag, og derfor er efter min Mening en saadan Mand ikke kvalificeret til at være Medlem af det Udvalg, som skal undersøge denne Sag, end mindre naar denne Mand maatte have hele det moralske Ansvar for den politiske Korrupsion, som holdt Alberti oppe, og naar denne Mand har nægtet en Undersøgelse af Albertis Forhold. Naar det ærede Medlem stillede mig en Injurieproces i Udsigt, saa skal jeg med Glæde